

set dette? Jeg har hørt den ærede Justitsminister sige det Samme til sine Bælger; han sagde, at han opfattede Ministeriets Stilling paa den nævnte Maade. Men hvornaar har man set dette af de ærede Miniſtre? Man har naare set dem gaa den modsatte Vej, nemlig at de have søgt Landstingets Hjælp for at sætte deres egne Meninger igjennem. Jeg kan ikke forstaa Andet end, at den Stilling, som de ærede Miniſtre udtale som deres Opgave, søge de ikke at bringe frem i Virkeligheden; den kommer kun til at staa paa Papiret. Dernæst udtalte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds ogsaa, at han antog, at man i Nar nok kunde faae Lovloven igjennem. Jeg tilstaa, at jeg ikke veed, hvorfra det ærede Medlem kan have hentet denne Opfattelse; thi efter den Erfaring, jeg har — og jeg har den Ære at være Medlem af Udvalget — ser jeg rigtignok ikke, at der kan være nogen Tanke om, at man skulde kunne faae en Lovlov igjennem under den nuværende Finantsminister. (En Stemme: Hvis er Skylden?) Det ærede Medlem siger, hvis er Skylden? Jeg skal nok komme til at udtale mig derom. Det er et Udtryk, som man saa ofte hører; men man har ikke endnu hørt fra de samme Herrers Side blive fremsat nogen Begrundelse af, at det er os, der have Skylden for, at man ikke kan faae denne eller hin Lov. Man kan sagtens faae Love, naar man vil tage dem, som Regjeringen vil have dem, men hvad sidde vi saa i Rigsdagen for? Ere vi komne ind i Rigsdagen for at tage Lovene, akkurat som Regjeringen vil have dem? Ja, dersom dette var Tilfældet, saa kunde man vel faae Love. Men hvorledes har nu Finantsministeren udtalt sig med Hensyn til Lovspørgsmaalene? Jeg skal ikke her komme ind paa, hvad der er sket i Udvalget; men hvorledes udtalte han sig her ved Sagens første Behandling? Han har der udtalt sig ligesvem imod de første Principer, som vi ville have ind i Lovloven. De første Principer ere efter vort Standpunkt disse, at hvad man navnlig vil gjøre, er at ophæve Lovden paa Livets første Fornødenheder. Ja, nu hører jeg, at det ærede Medlem er enig i den Opfattelse, som vi i saa Henseende gjøre gjældende; men saa skulde det ærede Medlem ikke have været saa raſt til at sige: Hvis er Skylden. Endelig udtalte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds ogsaa, at Lovloven kunde have været ganske anderledes fremskredet, end den er. Ja, jeg tilstaa, at en saadan Udtalelse kunde jeg have forstaaet, hvis den var kommen fra et nyt Medlem, men fra et Medlem, som har havt Sæde i Rigsdagen i saa mange Nar, som det ærede Medlem har, er den mig temmelig uforstaaelig, medmindre man skulde, som jeg før nævnte, tage alle Love en bloc, som de forelægges; thi vil man gaa ind paa saadanne store Loves Hovedtanke, og søge at faae noget Godt ud af dem, saa tror jeg, at det ærede Med-

lem maa indrømme, at det vilde være en Umulighed for et Udvalg allerede nu at være fremkommet med Noget i Lovloven. Det ærede Medlem gennemgik alle de Love, som vare af nogen Betydning, saa nær som een, og jeg ventede paa, at det ærede Medlem ogsaa skulde have nævnt den, men det skete ikke. Det var Fæstningsloven. Jeg havde saa meget mere ventet, at han havde omtalt den, som man har hørt et andet Medlem udtale, at man kunde være sikker paa, at den Regjering som kom til at falde overfor en Lov om Landets Forsvar, vilde falde blødt, saa at jeg netop troede, at Fæstningsloven vilde være bleven et af de Hovedargumenter, der bleve fremsførte. Jeg skal derfor ikke negte, at det forbausede mig noget at høre alle de store Love blive omtalte saa nær som denne ene. — Jeg skal ikke opholde mig længe ved det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), men han har gjentagne Gange sagt her i Thinget, at det var vedtaget, at man skulde henvisse hans Forslag til Lovudvalget (Frederiksen: Nei, det har jeg ikke sagt i Dag). Det er ogsaa sagt i Dag. Jeg maa paa det Bestemteste tilbagevise dette, idet jeg i Lovudvalget protesterede derimod, netop for at kunne faae Noget ud af Lovloven. Jeg sagde, at, hvis Henvisningen skete, saa vilde det have til Følge, at man vilde behandle det nævnte Forslag i Stedet for Lovloven, og at man ikke vilde komme til at behandle Lovloven. Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) holdt sig særlig til visse Spørgsmaal og navnlig til Fæstespørgsmaalet, og han søgte at give det Udseende af, som om der Ingen var, der ønskede at faae dette Spørgsmaal ordnet, men at man stadig vilde have det i Baghaanden som Agitationsmiddel, og han sagde, at det var ypperligt ved Valgene, saa kunde der rigtig slaas paa den store Tromme. Jeg veed ikke, hvem det ærede Medlem sigtede til; jeg veed, at i alt Fald for en hel Del af Syllands Bedkommende er det ikke Tilfældet, fordi der er meget lidt Fæstegods. Men hvor Saadant findes, behøver man sandelig ikke at slaas paa den store Tromme, thi der kommer det af sig selv, der er det et af de første Spørgsmaal, en Fæster stiller til sin Rigsdagsmand: Hvorledes stiller Du Dig med Hensyn til Fæstespørgsmaalet. Dernæst nævnte det ærede Medlem Indkomstskatten, og han sagde, at man stemte imod Indkomstskatten, og saa drog man ud i Landet og fortalte, at man vilde have en Indkomstskat med en stigende Skala men ogsaa en Formueskat, og saa nævnte man slet ikke, at man stemte imod Indkomstskatten. Jeg veed heller ikke, hvem det ærede Medlem her sigtede til. Jeg maa paa det Bestemteste tilbagevise dette for mit Bedkommende, thi jeg har skillet Sagerne frem saa nøjagtigt som muligt, fordi jeg ikke vilde risikere, at nogen Bælger skulde kunne veise nogen Bebrejdelse imod mig i saa kritiske Spørgsmaal som